

Hồi Ký

12 NĂM NUÔI BỆNH

THẦY NGUYỄN LONG THÀNH

1986 - 1998

PHẠM THỊ KIM HOA

Biên Soạn

Ebook được làm theo **ẤN-BẢN** phổ biến trên Website của **ĐAOCÁODAI.INFO**. Mọi góp ý, đề nghị bổ túc, sửa đổi những sơ sót, có thể có, xin vui lòng gửi điện thư vào địa chỉ: *tamnguyen351@live.com*

Thành thật tri ơn **SOẠN GIẢ PHẠM THỊ KIM HOA, BAN PHỤ TRÁCH PHỔ BIẾN KINH SÁCH WEBSITE ĐAOCÁODAI.INFO** đã bỏ nhiều tâm-huyết và công sức trong việc sưu tập, biên khảo, đánh máy, in ấn hay phổ biến trên Website ngõ hầu **GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO** được phổ truyền rộng rãi, lưu lại di-sản tinh-thần vô-giá cho thế-hệ hiện tại và nhiều thế-hệ tiếp nối mai sau.

California, 22/03/2013

Tâm Nguyên

HỒI KÝ
12 NĂM NUÔI BỆNH THẦY
NGUYỄN LONG THÀNH
1986 - 1998
PHẠM THỊ KIM HOA BIÊN-TẬP

MỤC LỤC

❖ HỒI KÝ 12 NĂM NUÔI BỆNH THẦY NGUYỄN LONG THÀNH	9
▪ HỒI KÝ	13
I. NHỮNG GIÁC MƠ LẠ THƯỜNG.....	13
II. CÁCH CHỮA BỆNH KỶ DIỆU	14
III. NHỮNG ĐIỀU KỶ DIỆU.....	16
IV. XUẤT XỨ NHỮNG BÀI THƠ.....	18

TÒA-THÁNH TÂY-NINH

HỎI KÝ 12 NĂM NUÔI BỆNH **THẦY NGUYỄN LONG THÀNH**

- NHỮNG GIẤC MƠ LẠ THƯỜNG
- CÁCH CHỮA BỆNH KỶ DIỆU
- NHỮNG ĐIỀU KỶ DIỆU
- XUẤT XỨ NHỮNG BÀI THƠ

Hức Hộ-Pháp:

*“Thuyền Đạo giờ đây vắng bóng Thầy,
Đàn em chức sắc phải buồn lây.
Đờ năng nghiêng ngửa trong đời lúc,
Dụng đồ Thành Long nhắc ý Thầy.”*

(29-1-1991)

HỒI KÝ

Ghi lại đây những huyền diệu đến với tôi trong 12 năm nuôi Thầy Nguyễn Long Thành bị bệnh.

I. NHỮNG GIẤC MƠ LẠ THƯỜNG

1. Mùa Xuân năm 1986, tôi được Thầy Thành hướng dẫn cầu nguyện với ĐỨC HỘ PHÁP 3 thánh liên và được trả lời bằng thần mộng: Tôi thấy 3 chiếc xe nhà vàng đi đến cửa Trí Giác Cung. Chiếc xe đầu mạ vàng kết hoa rực rỡ, xe giữa có một quan tài, xe sau cùng có binh lính thổi kèn Tây đưa tiễn, tất cả binh lính đều mặc đồ Tây trắng.

Khi tôi đến gần chiếc xe có quan tài, thấy xe không có người lái, tôi thắc mắc điều gì thì có tiếng nói từ quan tài vọng ra trả lời cho tôi hiểu.

Khi thức dậy, tôi nghe người khỏe lạ thường. Liên tiếp sau đó, tôi thường nằm mộng thấy những diễn tiến của cuộc đời mình như:

- Ngồi xe hơi không người lái chạy thật nhanh khi đến mục tiêu tôi cần thì xe tự động dừng lại...
- Tôi đi chợ Thiên Vương ở dưới mặt đất...

2. Vào tháng 6 năm 1986, mơ thấy ngôi cúng trước Thiên Bàn, hình Thiên Nhân hiện ra chói sáng, tỏa ra những tia sáng phủ khắp người tôi như những hạt kim cương lấp lánh... Khi tỉnh dậy, nghe người khỏe lạ thường.

3. Ngày mùng 5 tháng 7 năm 1986, thầy Thành bị

bệnh, tôi truyền nước biển 3 ngày liên tục. Tôi ngủ thấy có một bàn tay đưa tôi một ly nước chanh và bảo tôi uống. Tôi uống xong tỉnh dậy, nghe người khỏe như uống Cao Ly sâm và 3 ngày sau đó tôi không thấy đói.

4. Nửa tháng sau khi thấy Thành bệnh, vào ngày 20 tháng 7 năm 1986, bệnh thầy vẫn không giảm. Tôi tự thắc mắc nghe cậu Ngà nói Đức Hộ Pháp cứng thầy Thành lắm mà thầy bệnh ông có biết không mà không giúp cho thầy Thành hết bệnh. Tối đêm đó, tôi ngủ thấy hình Thiên Nhân hiện ra to bằng cái nia, phía dưới có cái huy chương nhỏ treo lủng lẳng như sắp rớt trên mặt tôi. Tôi mở to mắt ra, hình ảnh đó vẫn còn. Tôi lật đật ngồi dậy, thì hình ảnh ấy biến mất, tôi nghe người cảm thấy khỏe khoắn lạ thường.

II. CÁCH CHỮA BỆNH KỲ DIỆU

1. Ngày vía Đức Lý 18-8-1986, tôi cầu nguyện Đức Lý cho tôi bệnh thể thầy Thành vì tôi đã nghỉ hết phép trong năm nuôi thầy mà thầy vẫn chưa hết bệnh.

Qua ngày hôm sau, thầy Thành mệt nhiều, bảo tôi đi đến bệnh viện mời bác sĩ Phấn là học trò cũ của thầy. Khi đến bệnh viện, tôi đang khỏe bình thường bỗng đứng đau bụng đi cầu, ói, huyết tăng 24/10, tôi bất tỉnh. Bác sĩ Phấn và chị Tua cấp cứu cho tôi kịp thời. Chị Tua liền quay về nhà tôi lấy quần áo và báo cho thầy Thành hay tôi bị bệnh. Thầy Thành nhờ cậu Ngà đi xin thuốc của ông Cả cho tôi. Cậu Ngà đi về báo rằng: “*Ông Cả bảo Hoa xin Đức Lý chớ đừng xin ông*”.

Hôm sau tôi bình phục trở về nhà, thầy Thành hỏi: “*Ném mùi bệnh thể chưa con?*”

Tôi nhớ lại lời khẩn ngày hôm kia với Đức Lý, tôi chưa kể cho người nào nghe cả. Thầy bảo:

“Đức con còn kém, đâu gánh nổi nghiệp của chúng sanh mà đòi bệnh thế thấy”.

2. Năm 1989, tôi bị khối u và một u nang P. Bác sĩ Chiến nghi bị ung thư, bảo tôi đi viện ung thư để trị bệnh Tôi sợ quá, kể cho thầy Thành nghe. Thầy bảo tôi khẩn Đức Quan Thế Âm giải bệnh cho trong 3 tháng liền. Mỗi ngày cúng thời sáng xong, thỉnh nước trà uống, nước trắng thì thỉnh Đức Quan Thế Âm giải bệnh, và sau đó tôi hết bệnh.

3. Tôi bị bệnh bứu cổ, cũng chỉ cầu nguyện và được trị bằng công thức sau:

- 15 ngày uống Thyroxine và dán Salonpas
- 7 ngày đắp lá me giả nhuyễn

Sau đó tôi hết bệnh, hết bị nghẹt thở và hết run.

4. Một hôm tôi bị lên máu, lúc 10 giờ 30 tối, nặng đầu rất khó chịu, đo huyết áp 20/10, tôi rất bần khoản vì quá khuya mà không có thuốc dự trữ nên phải đi ngủ thôi. Vừa ngủ tôi thấy có ông bác sĩ người ngoại quốc đến trị bệnh cho tôi. Ông bác sĩ vừa đi thì thầy Thành gọi tôi dậy, lúc đó 11 giờ 30, tôi nghe người nhẹ nhõm, đo huyết áp lại thì còn 12/8.

Tôi kể cho thầy Thành biết. Thầy nói ông bác sĩ đó người Pháp mỗi lần thầy chú ý đến bệnh nhân nào thì được ông ấy xuất hiện và trị cho.

III. NHỮNG ĐIỀU KỲ DIỆU

1. Một hôm tôi đang ngồi trực thấy Thành dưới cầu thang, từ trên lầu cô Ngọc Bích (con gái cô Hai chủ nhà thầy Thành ở) cúng xong đi xuống hỏi:

– Hồi nãy con cúng cậu lên đứng sau lưng con phải không? Con thấy cậu mặc sắc phục đẹp lắm. Con quay lại thấy cậu rõ ràng.

– Làm sao cậu lên cầu thang nổi, đi đất bằng còn chưa được phải có người dìu mà.

– Con nghe tiếng động, quay lại thấy cậu đấy.

– Con hỏi Hoa đi, nãy giờ cậu nằm đây có đi đâu.

Tôi xác định với Bích nãy giờ thầy không rời khỏi giường và tôi vẫn ngồi tại cầu thang này. Vậy ai đứng sau Bích trên lầu. Thầy nói:

– Điều này trả lời cho thầy là cậu không tu trật Pháp như dư luận đồn đãi. Cậu bệnh phần xác mà Thần vẫn hoạt động trợ cho con cúng để cảm nhận được thần lực và thấy linh ảnh rõ ràng.

Điều này cô Bích hiểu rõ hơn tôi, tôi chỉ thấy mặt cô đỏ hồng, mắt sáng long lanh, trông phương phi lắm.

2. Trực thấy Thành khoảng 2 năm, tôi có suy nghĩ phân vân, mẹ tôi ngoài 70 mà ở nhà một mình, lỡ có việc gì mình có hối hận không.

Sáng hôm sau tôi vừa đến thì thầy Thành kêu tôi lại cho biết là mẹ tôi sống thọ lắm. Một thoáng tư tưởng ở cách thầy 5km mà thầy cũng nhận biết được.

3. Một hôm tôi trực ở bệnh viện về, thấy dì Út (người

nuôi thầy bệnh như tôi) vui vẻ, mặt tươi cười, trông rất trẻ trung. Tôi hỏi lý do, dì cho biết hồi hôm này Phật Mẫu đến thăm thầy Thành, dì cũng được hưởng nhờ nên tươi khỏe đó. Không biết thật hư thế nào, tôi vào hỏi thầy. Thầy trả lời: “*Thấy sao hay vậy đừng đồn đãi om sòm*”.

4. Từ khi tôi và dì Út thay phiên trực thầy Thành, nhiều lần say ngủ thì được những tiếng gọi vô hình đánh thức dậy hoặc rung giường cho thức giấc và sau đó thì thầy Thành mới gọi.

5. Trực ở bệnh viện rồi trực thầy Thành, đường dài cũng mệt mỏi, tôi đổ biếng ra. Một hôm đi ngủ tôi tỉnh sáng mai cáo bệnh mượn người thay thế rồi đào nhiệm luôn. Những lúc thầy Thành bệnh nặng, tôi phải quây quần suốt ngày, quên hẳn thế giới bên ngoài, không nệ gì nắng mưa, dẫn thân vào việc chăm sóc, đối phó với từng cơn mệt ngất của thầy. Nhiều khi giao trực bệnh viện xong, dầm mưa về phải nhận trực thầy. Đêm ngủ đến 4 giờ sáng tôi nghe tiếng nói trên đầu và tiếng cười véo von:

*“Mưa dầm tưới nắng trẻ nhọc thương,
Muốn đến Tây Phương phải dậm trường.”*

Tôi hoảng hồn ngồi hẳn dậy thì nghe tiếng cười vắng bên tai mờ dần đi và nghe còn hương thơm ngào ngạt. Tôi nhớ rõ là không có xịt nước hoa.

6. Mùa Hè năm 1990, lúc này tôi nghỉ làm ở bệnh viện, trong lòng ước muốn may bộ đồ dài mới mặc đi lễ 10-4, vía Đức Hộ Pháp. Tự nhiên sáng lại thấy Thành bảo: “*Thầy cho con 50000 đồng theo lệnh Đức Hộ Pháp, con muốn xài gì tùy ý*”

Lúc này 50000 đồng là vừa đủ may bộ đồ dài đó.

7. Cùng lúc này cháu Anh Thư (con của chị tôi) ở thành phố về ở với mẹ tôi 1 tháng hè. Mẹ tôi muốn cháu có đức tin về Thượng Đế nên mẹ tôi khấn ở nhà. Thầy Thành bảo tôi kêu cháu đến để thầy giải oan cho cháu được 3 lần theo lệnh Thánh Hiến. Lúc này Tòa Thánh không có làm phép giải oan.

8. Ngày 16-7-1993, mẹ tôi bệnh nặng, tôi phải ở nhà 3 tuần để nuôi mẹ. Sau đó tôi đến Hộ Pháp Đường khấn với Đức Hộ Pháp:

“Con tên Phạm Thị Kim Hoa, xin Đức Ông cho mẹ con tên N. T. N. được sớm bình phục sức khỏe để tôi có thì giờ đến giúp thầy Thành”.

Tôi khấn lúc 6 giờ 30 sáng, đến 8 giờ 30 tôi đến thăm thầy Thành. Thầy cho tôi biết Đức Hộ Pháp mới vừa ban phép lành cho mẹ tôi.

9. Mỗi lần có các Đấng đến thăm thầy Thành, chúng tôi cũng được hưởng nhờ, tinh thần phấn khởi, người khỏe khoản lạ thường. Có lần thì hương thơm bát ngát trong phòng. Một hôm nấu cơm xong, tôi chạy lên đẩy cửa vào định dọn cơm, vừa đẩy vừa nghe một hương thơm bát ngát. Thấy khoát tay ra hiệu bảo tôi trở ra. Tôi quay ra mà cũng cảm nhận được có chút gì uy nghi lắm. Một lát sau thầy Thành gọi vào, tôi vẫn còn cảm nhận bàng bạc cái gì mà tôi chưa rõ. Thầy Thành cho biết Đức Lý vừa đến ban ơn cho thầy.

IV. XUẤT XỨ NHỮNG BÀI THƠ

1. Sáng nay thức dậy nghe người khỏe lạ thường, tôi hỏi ai đến vậy thầy. Thầy không trả lời, bảo tôi lấy giấy viết:

*Thuyền Đao giờ đây vắng bóng Thầy,
Đàn em chúc sắc phải buồn lây.
Đỡ nâng nghiêng ngữa trong đôi lúc,
Dụng đồ Thành Long nhắc ý Thầy.*

ĐỨC HỘ PHÁP (29-1-1991)

2. Hôm nay 12-4, vía ngày Thánh Hiếu, tôi hỏi thầy Thành cho mua hoa quả về cúng, được Thánh Hiếu cho biết không cần, chỉ cần tâm nhớ đến các Thánh và hằng ngày sống như các Thánh là đủ rồi.

*Để bước vân du đến cõi trần,
Đưa tay dìu dẫn khắp thôn lân.
Đạo mẫu linh hiển nhờ tay chú,
Chớ để phạm tâm lại đến gần.*

THÁNH HIẾU

3. Hôm nay thầy Thành ngủ đến 1 giờ trưa mới thức, tôi cứ bần khoản đi đi lại lại bên ngoài hành lang mà không dám gõ cửa. Bỗng thầy gọi tôi vào. Tôi hỏi bộ thầy đi Mỹ sao mà tới giờ này mới thức dậy. Thầy gật đầu bảo tôi viết bài thơ này:

*Sáng hôm nay
Khi vừa thức giấc
Tôi sẽ sống một ngày
Với nắng đẹp ban mai*

*Sáng hôm nay
Khi vừa tỉnh giấc
Nhớ các bạn phương Tây
Đang lao vào thế sự
Mái tóc bạc bay bay*

*Tôi đi giữa ban ngày
Dưới ánh nắng chói chang
Mặt địa cầu nón bóng
Sao lòng người không hay*

Tôi đã sống

*Qua một ngày địa cầu
Trong tĩnh lặng thâm sâu
Những giây phút tuyệt vời
Của lòng mình thành thơ*

4. Rồi một hôm khác thấy lại ngủ tới 12 giờ trưa mới dậy và bảo tôi viết bài thơ này (thầy hợp với Thiên Đình)

HỒI NIỆM

*Mù mù một dải tựa non sông,
Yêu khí phủ trùm thật khó trông.
Gương linh thần quyết cho diêu động,
Thì phải mắt còn rõ đục trong.
Đục trong còn mắt có ai hay,
Nơi cõi Hu Linh đã sắp bày.
Quyền phép Ngọc Hu đương trị thế,
Để xem đời tẻ hóa ra hay.*

Hồi Ký
12 NĂM NUÔI BỆNH
THẦY NGUYỄN LONG THÀNH
SOẠN GIẢ: PHẠM THỊ KIM HOA